

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

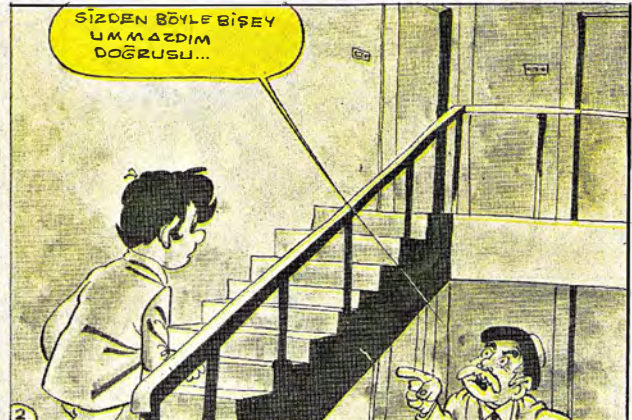
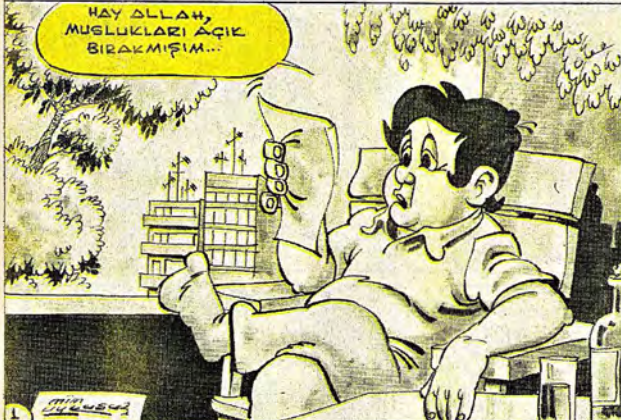
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

İstanbul'a bir ayığına izinli gelmiş-
tim. Ankara'daki dairem alitkatında o-
turan komşumuzdan bir telgraf geldi:

"Muslukları açık bırakmışsınız..."

Evden çıkarken muslukların hiç bi-
rini açık bırakmadığımı çok iyi biliyor-
dum. Ara sıra böyle kazalar oluyordu. Su-
lar kesiliyor. Muslukları açık bırakıp u-
nutuyordum. Geceleyin sular gelince, e-
vin içi göl oluyordu, haydi sular aşağı ka-
ta... Onun için evden çıkarken, musluk-
ları iyice yoklamıştım. Hem musluklar a-
çık kalmış diye Ankara'ya dönecektim
ya...

Ben de bir telgrafa cevap verdim:
"Bir çilingire kapımı açıtırıp, lütfen
muslukları kapatın..."

Aradan on beş gün kadar geçti, bu
kez apartman sahibinden bir telgraf geldi:

"Muslukları açık bırakmışsınız..."
Şakaysa, tatsız şaka. Musluklar a-
çık kalmış diye nasıl vaz geçebiliyor
yıllık iznimden? On beş gündür su larşa-
kır şakır akıyor ya... Oyleyse bütün An-
kara'yı su basmış olmalı, gazeteler ya-
zardı.

Apartmanda telefon da yok, yıldırım
telgrafi çektim:

"Bir çilingire kapıyı açıtırıp, mus-
lukları kapatmanızı rica ederim. Saygılar".
Aradan bir hafta daha geçti, bu kez
mahalle muhtarından bir telgraf:

"Muslukları açık bırakmışsınız..."

Acaba havagazi musluğunmu ya açık
bırakmıştım? Ama öyle olsa, ne diye ba-
na telgraf çeksinler? Dışarıdaduran ha-
vagazi saatinden keserler havagazını.
Bir yıldırım telgrafa da yazdım:

"Rica ederim bir çilingire kapıyı aç-
tırın. Olmazsa kırın. İçeri girip kapatın
muslukları. Saygılar..."

İznim bitip Ankara'ya döndüm. E-
vimde bütün musluklar kapalı. Ama dö-
şemeler ve yerdeki bütün eşya sırlış-
lam... Kapının kilidine baktım, hiç zor-
lanmamış, açılmamış. Dört yıldır otu-
makta olduğum bu apartmandaki komşu-
larım beni çok severlerdi, ama dönüşü-
mde sonra bana ters ters bakmaya başla-
mışlardı.

Bir akşam merdiven başında karşı-
laştığımız alt kattaki komşum,
- Sizden hiç böyle şey ummazdık,
dedi. Cevap vermeme fırsat kalmadan e-
vine girdi.

Apartman sahibi de, ailelerin otur-
duğu merdiven başında, komşusuz iyi olur

yolu bir mektup gönderdi...
Sokakta karşılaştığımız muhtar, se-
lâm bile vermedin,

- Mahallenin namusu iki paralık ol-
du... deyip yürüdü.

Ben İstanbul'a izinli giderken, bi-
zim bakanlıktaki memur arkadaşlar-
dan biri,

- Sen nasıl olsa gidiyorsun, senin
katın anahtarını bana ver. Yer sıkıntı-
sı çekiyorum... demişti.

Arkadaşır, kırılmaz. Anahtarın bi-
rini verirken, eve kadın arkadaşımı geti-
rirse konu komşuya karşı çok dikkatli
olmasını rica etmişim.

Arkadaşım anahtarını geri vermeye
gelmişti...

- Yahu, muslukları yoksa sen mi...
derken sözü ağzımdan aldı.

- Ah hiç sorma... dedi, anlattı.

Bizim işyerinin şefi, benim kadın a -
nahtarlarının onda olduğunu öğrenince
"Aman kardeşim, yandım! ..Gayet na -
muslu bir aile kadını, evli de olduğun -
dan otele razı olmuyor..Ocağına düş -
tüm" diye anahtarı verdiğim arkadaşa
yalvarmış ...

Şef, karısından o aile kadını da ko -
casından korkuyor. Onun için hava kara -
rınca otomobille gelip gölge gibi benim
kata girmişler. Sabah karanlığında kim -
se görmeden çıkacaklar kadın bir a -
ra elini musluğa atmış, su yok.. Telaş -
la musluğu da açık bırakıp evden çık -
mışlar. Bütün gün şakır şakır sular ak -
mış. İşte o zaman alt kattakiler bana
telgraf çekmişler. Aynı gün benden yıl -
dırım telgrafı alınca, yanlarına muhtarla

iki komşu, bir de çilingir alıp kapıyı aç -
mışlar, musluğu kapayıp çıkmışlar. Bir -
kaç gün sonra anahtarı verdiğim arka -
daşım bir kadınla eve gelmiş. İlkil ol -
duklarından gece içleri yanmış, haydi
musluğa, ama sular akamaz.. Sarhoşluk -
la musluğu da açık bırakmışlar.. Yine
şakır şakır sular alt katlara akmış. A -
ma bu kez işin rengi değişmiş. Evde ben
yokum. Komşular da muslukları kapamış.
Eee, bu sular nasıl akıyor? Ev sahi -
bi de kuşkuyla düşmüş, haydi bana iklin -
ci telgraf... Benden cevap alınca, bu
kez yanlarına karakoldan da iki polis al -
ıp kapıyı çilingire açtırmış, muslukları
yine kapatıp bir de tutanak düzenle -
mişler ki, ben ileride bir zarara uğradı -
ğımı iddia etmeyeyim: "Falan kişiler ve
memurların huluflarında çilingirler ko -

tırılıp eve girildi ve musluklar kapatıl -
dıktan sonra evden çıkılarak kapı kilit -
lendi ..."

Gel gelelim, birkaç gün sonra, yine
aşağı katlara şakır şakır sular akınca
aaaa bu ne? Şaşırmışlar.. Kimisi, ev -
de su perisi var, demiş, kimisi hortlak
cin, peri demiş, kimisi de hırsız girmiş
olmalı demiş. Üçüncü telgrafı bana muht -
tar çekmiş. Benim yıldırım telgrafla ce -
vabım geceleyin geldiği için, muhtar ev
sahibi, birkaç polis, komşular, çilingi -
re kapıyı açtırıp, geceyarısından son -
ra benim eve merakla dolmuşlar. O sa -
atte şehirde sular kesilmiş olduğu için
su akıymıyorsa ama sabahleyin nasıl olsa
sular gelince musluklar kaçacak.. Az ö -
nce bizim şefle aile kadını olan evli sev -
gili çiftin de evine girmişler. A -

yaklarının ucuna basarak yürüyorlar. Yü -
rekleri küt küt çarpıyor korkudan. Aman
birisini duydu mu, aman birisi gördü mü ..
Perdeler sıkıca inik. Hem içiyorlar, hem
birbirlerine dert yanıyorlar.

- Ruhumu anlamıyor.. diye kadın ka -
ba kocasından yakınırken, bizim şef,
- Beninki de benim ruhumdan anla -
mıyor şekerim.. diye karısından yakın -
maya başlamış.

- Canım...

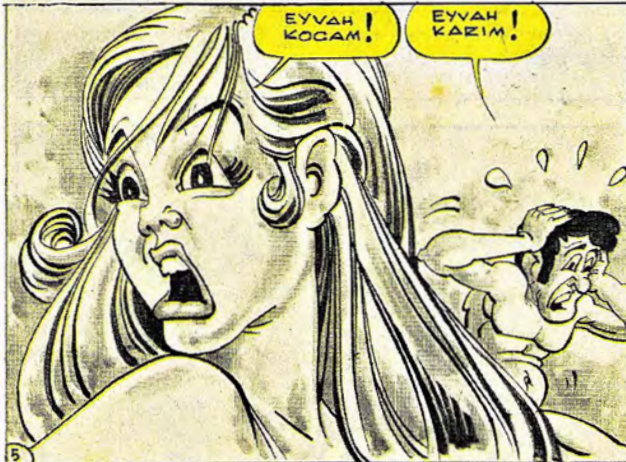
- Öyle korkuyorum ki.

- Korkma, ben varım şekerim..

- İnanayım mı?

- İnan bana.. Ebediyen.

İşte tam bu sırada çilingir kapıyı
kurcalamaya başlayınca, sevgililer ne -

ye uğradıklarını şaşırmışlar. Kadın:
 - Eyvah basıldık, kocammm! .. diye
 çığlık atarken, şef de,
 - Sen kocana boş ver, gelen karım-
 sa, ikimiz de yandık, bizl parçalar, di-
 yerek çırpınıyormuş..
 - Ah biliyordum başımıza geleceği!
 Namusum iki paralık oldu..
 - Ulan namusu bırak da, şimdi ça-
 buk şeyini giy! Nerede benim şapkam?
 - Pantolonunu giymeden şapkanı mı
 giyeceksin? Önce ayakkabılarını giy!
 - Mahvoldum..
 - Bırak onu, o benim donum..
 - Ayol, benim kombinezonum, dur çek-
 me, yırtacaksin..
 - Basıldık... Bu namussuz benim ka-
 rımdır..
 - Asıl benim kocam olacak namus -

suzdur görürsün.. Sütyenimi bırak.
 - Bastonum nerede? Yine dairede mi
 unuttum yoksa, tuh..
 - Bastonu bırak da önce şu donunu
 giy..
 - Canım bastonu giyecek değilim ya
 elbet, üstlerine yürürüm bastonla..
 - O benim çorabım, benimkini giyi -
 yorsun,
 - Gözlüğümler nereden, gördün mü? Göz-
 lüksüz göremiyorum ki.. Bırak ulan kıra-
 vatımı..
 - Ulan mı? Ne dedin, ulan mı? Ama
 demin ş'aparken böyle konuşmuyordun..
 Hep cılcım, yavrum, şekerim, diyordun..
 - Bırak ağlamayı zırlamayı şimdi ça-
 buk toparlan..
 - Ne olacak, elin herifinden insana
 hayır gelir mi? Namussuz herif beni id-

fal ettin.. Alçak!..
 - Hah, bağırbagır da boynuzlu kocan
 duysun, belki seni affeder. Asıl benim
 gibi temiz bir aile babasını lğfal eden
 sensin, yuvamı yıktın. Saat kaç oldu a-
 caba, ben dalreye de geç kaldım.. Bakan
 duyarsa vallahi beni kovar..
 Onlar böyle çekişip dururken, çilin-
 gir kapıyı açıyor, önde üç polisle kala -
 balık takım taklavat içeri dalıyor. Muh-
 tar ve ev sahibi, içeride benim olduğu -
 mu sanırlarmış. Karşılarında, yabancı -
 yı görürnce,
 - Hırsızınız, diye bağıriyor muhtar..
 Hırsız lafını duyan polisler geri çe -
 kiliyorlar ki kapıdan, hırsız da çıkıp sa-
 vuşsun sağlıkla.. Neyse, muhtarın aklı
 başına gelip,

sana şimdi gösteririm! diye çıkışıyor bi-
 zim şefe.
 - Bizim şefin de sersemliği geçmiş, a-
 ma daha pantolonunu giymeden,
 - Asıl ben sana şimdi gösteririm,
 diye muhtarın üstüne yürüyor..
 Neyse kimin kim olduğu anlaşılıyor,
 iş tatlıya bağlanıyor.
 Arkadaşım bana bunları anlatıp, a-
 nahtanı geri verdi. Ben de ona karyola -
 nın altında bulduğum bir kasıkbağı ile
 yarısı yırtılmış korseyi verdim..
 - Bunlar da şefle, aile kadınının o -
 lacak. Burada unutmuşlar..
 Evin namusunu kurtarmak için, bu o-
 laydan sonra başka bir eve taşınmak zo-
 runda kaldım..

Sen kimsin ne işin var burada? Ben

SON